

Razne stvari.

Drobtine.

(Adamova stopinja.) Ljudjé jutrovih dežel si pripovedujejo, da se na „Homabilu,“ najvišem kraji „Cejlonskega otoka“ proti južnej strani od Azije pozná mesto, na katero je bil naš praded Adam stopil, ko je bil iz raja pregnan in se še zadnjikrat po zgubljenem raji ozerl, preden ga je za vselej zapustil. Stopinja v skalo vtisnjena je dvakrat tako velika, kakor katerega sedanjega navadnega človeka. Iz Cejlonskega otoka jo je bil Adam, kakor se pripoveduje, po suhem v Indijo mahnil. Na verhu nekega hriba, kateri se „Adamov verh“ imenuje, obhajajo Indijani budiške (po naše modrijanske) vere še dandanes Adamu v spomin v šipu velik praznik. Bere se tudi, da so katoliški duhovniki na Adamovem verhu dali majhno cerkvico sozidati.

A. J.

(Koliko cerkvá imamo na Kranjskem?) Vojvodina kranjska, dasiravno ena manjših dežel našega cesarstva, šteje 309 farnih, 1004 podružnih in 8 samostanskih cerkvá; — ako prištevamo k temu še 160 takih kapelic in svetišč, v katerih se sme tudi brati sv. maša, nam daje vse to 1481 cerkvá in cerkvic. Zares veliko in ogromno število, ki dostojno kaže, da so prebivalci naše dežele kranjske jako vneti za božjo čast in sveto katoliško vero.

(Danica.)

Kratkočasnice.

* Nek učenec je moral zarad pomanjkanja vse svoje knjige prodati. Nekega dne piše svojim staršem: „Veselite se, ljubi starši, kajti naznanim

vam veselo novico, da mene že moje knjige redijo.“

* Neki cigan ukrade veliko ribo v kuhinji, skrije jo pod suknjo in odide ž njo. Ker je pa riba bila predolga, visi jej rep izpod suknje. Ko pride cigan na dvorišče, vgleđa ga gospodar skozi okno, ter vidi ukradeno ribo. „Počakaj nò enmalo!“ zavpije gospodar nad ciganom. Cigan ves prestrašen vpraša gospodarja, kaj da mu hoče. „Ali veš ti neumnež,“ reče gospodar, „ako še kedaj kako ribo ukradeš, obleci si daljšo suknjo, ali si pa vzemi manjšo ribo.“

* Grof kliče svojega hlapca: Jože! Jože! — Hlapec: Kaj bi radi milostivi gospod grof? — Grof: Pokličí me jutri zjutraj ob štirih. — Hlapec: Pa prosim, gospod grof, da bi mi poprej pozvonili, da bom vedel, kedaj Vas naj zbudim.

* Nek oče je moral za svojega sina krave prodati, da je mogel sin še naprej v šolo hoditi. Ko pa oče čez leto in dan vidi, da se sin noče pridno učiti, zdihuje in reče nejevoljno: „Oh, moj Bog! vse krave sem moral prodati zarad enega samega bika.“

* Nek tergovec pripoveduje svojemu prijatelju od nekega goljufa ter naposled tako-le pravi: „Tako sem gá vergel po stopnicah, da si je kar vrat zlomil, potem pa gre ta potepuh in me zatoži pri gosposki.“

* Gospod stoji pri odpertem oknu in gleda skozi daljnogled. Nató stopi hlapec v izbo. „Ná, pa še ti enmalo poglej skozi“ reče mu gospod. — „Ali vidiš na verhu hriba sedeti muho?“ ga vpraša gosp. čez nekaj časa. — „Nò, muho že vidim, hriba pa ne“ odgovori hlapec.

Številni nalogi.

I. Nek oče pride z dvema sinoma do reke, čez katero se mislijo prepeljati. Takraj brega je bil čoln, ki je pa nosil le en stot teže. Ako je oče tehtal en stot, vsaki sin pa pol stota, kaj pravite, kako so naredili, da so se prepeljali čez reko?

II. Kako se od števila 45 odšteje pet in štirideset, da ostane zopet 45? (Rešitev in imena reševalcev v prihodnjem listu.)

Zastavice.

- 1) Trikrat enkrat, dvakrat nobenkrat, enkrat vsaki dan. Kaj je to?
- 2) Kaj delaš, kedar na solneč stojiš?
- 3) Kaj delaš, kedar pri luči stojiš?
- 4) Kdo teče brez nog?
- 5) Kdo vidi več? tisti, ki ima eno oko, ali tisti, ki ima dve očesi?
- 6) Katera reč ima serc v glavi?

(Uganjke zastavic v prihodnjem listu.)

Rešitev skakalnice in številne naloge v 7. listu „Verteca“.

Rešitev skakalnice:

Oj kmet, al veš do kruha pot?
Al veš, kje poln dobi se sod?
Plug in motika vesta zanj;
Le prašaj ju, kdar vstaneš 'z sanj.
Pa rano vstani; nezaspan
Rabotaj, dokler sije dan.
Škerbno obdelaj si polje,
Okoplji v nogradu tertje.

Prav so jo rešili: Gg. J. Kožlin v Biljani; Amb. Poniž, učitelj v Černemkalu; Jož. Žinko, učitelj v Središču; Franjo Št. Ivanski; Ant. Bezenšek, dijak v Celji; Dav. Štrekelj, dijak v Gorici; A. J. v Banovcih; V. Lapajne, učenec I. realke u Karlovcu; — Gospodičine: Mat. Tomšič, v Trebnem; Karlota Kontusi v Škocjannu in Jul. Gombač, v Motovunu na Krasu.

Rešitev številne naloge:

Jezični dohtar je začel deliti rekoč: Oče so vam zapustili 17 konj; da vam je razdelim pravično, moram vám posoditi svojega „šimeljna“, potem bo delitev prav lehka, kajti vseh vaših konj je . . . 17
moj „šimelj“ zraven je . . . 1
Skupaj 18 konj.

Pervi dobi polovico 9 konj
drugi dobi tretjino 6 „
tretji dobi deveti del 2 konja.

Vsega skupaj tedaj 17 konj.

Delitev je končana in jaz vzamem svojega „šimeljna“ zdaj zopet nazaj.

To nalogo so prav rešili: Gg. Vid Rebernik, tergovec v Šmihelu na Kor.; Š. duhovnik v Kubeđu; J. Vlastensky, nadučitelj na Vranskem; K. Taurer, terg. pom. na Hribu; A. Bezenšek, dijak v Celji; Jan. Kožlin v Biljani. — Gospodičine: Karlota Kontusi v Škocjannu in Julij. Gombač, v Motovunu na Krasu.

Še nekaj za kratek čas.

Kaj moraš pripisati k naslednjim štirim ničlam, da dobiš število trideset, ako je sešteješ?	}	0 0 0 0
---	---	------------------

Rešitev: Dve ničli spremeniš v 9, in dve ničli v številki 6. Tako-le:	}	9 9 6 6 30
---	---	-------------------------------

Listnica. J. K. v B.: Vaše drobtine še niso ugodne za natis. — A. J. v B.: Skakalnic imamo že precej veliko število; prosimo raje kaj drugega. — A. K. v Piš.: Prav radi, ako bi le imeli obilo materialne podpore. — J. P. v Št. Kocijanu: Nekaj Vaših „rebusov“ poslali smo že v Beč, a nismo jih še dozdaj dobili. — G. G. v Ljub.: Vaše pesmice smo prejeli, a niso še ugodne za natis. — J. L. v Ljut.: Hvaležno prejeli. Sčasoma pride vse na versto. Serčen pozdrav! —

OPRAVNIŠTVO. Premalo naročnine nam je poslala: *Kati Kopše na Blanci 30 kr.*

Lanjski „Vertec“ terdo vezan se do biva pri bukvarjih Jan. Giontini-tu in R. Mihelaču v Ljubljani po 2 gld. 50 kraje.

Današnjemu listu je priložena muzikalna priloga.

Izdatelj, založnik in vrednik **Ivan Tomšič.** — Tisk Egerjev v Ljubljani